

Μπορεί κι' ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτὸς καμμιὰ φορὰ εἰς τοὺς κυρίους ἐκλογεῖς τὸν γρόθου να δειξῆ, κι' ἐκάστου τὸ σφαιρίδιον ν' ἀρπάξῃ φανερὰ καὶ εἰς τῆς κάλπης τὴν ὀπήν ἐκεῖνος να τὸ ρῆξῃ.

Ἄν δὲ κενένας ἐκλογεὺς διαμαρτυρηθῆ, σπουδαῖον τρέχει κίνδυνον να ξυλοφορτωθῆ.

Καὶ καταδίκους εἰμπορεὶ καθέννας ν' ἀπολύσῃ καὶ τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἐκλογεῖς ἐνόπλιως ν' ἀποκλείσῃ, καὶ να φωνάξῃ ἔπειτα, ὁμνύων εἰς τὸ γένος, πῶς οὗτος εἶναι ὁ παθὼν καὶ ὁ ἀποκλεισμένος.

Μπορῶ καὶ τὸν ἀντίπαλον αὐτὸν να ξεπαστρέψω κι' ἐν ὥρᾳ τῆς διαλογῆς τὴν κάλπην ν' ἀνατρέψω μὲ μόνον τὸ δικαίωμα πολίτου ἐλευθέρου, καὶ ἄλλη νέα ἐκλογὴ να γίνῃ ἐκ δευτέρου.

Τὰ πάντα ἐπιτρέπονται σὰν ἔλθῃ ἐκλογὴ, κουμπούρισμα, μαχαίρωμα, ξεκοίλιασμα, σφαγὴ, ἐκ νέου δὲ δεξάζεται ἢ πάλαι ἱστορία, καὶ κομματάρχης φαίνεται καὶ καθεμὴ κυρία, κι' οἱ κόρφοι τῶν στολιζόνται μὲ δάφνη καὶ μ' ἐλγὰ κι' εὐθ' ὅτε ξεριζώνονται καὶ κότσοι καὶ μαλλιά.

Συμβαίνουν δὲ καὶ πόλεμοι συχνὴ ἐκ τοῦ συστάδην, πολλοὶ δὲ ἴσθιοι ψυχαὶ κατέρχονται ἴστον Ἄδην, καὶ μέσα εἰς τὸ αἷμά του ὁ κάθε βλάμης πλέει καὶ θρῆνος γίνεται πολὺς, Ραχὴλ τὰ τέκνα κλαίει.

Τοιαῦτα, Σέρβοι, ὄψεσθε, κι' ἄλλα πολλὰ συνάμα ἐντὸς τῆς χώρας τῶν Μουσῶν, τοῦ κήπου τοῦ εὐδύμου, καὶ τοῦτ' ὡς ἐγγιστα ἐστὶ τῶν ἐκλογῶν τὸ γράμμα ἴστον Συνταγματικώτερον βασιλεῖον τοῦ κόσμου. Καὶ ἄλλα ἤθελα να ἴπῳ εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, ἄλλ' ὅμως ἐφαρμόσετε αὐτὰ πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ἂν φανοῦν ἐλάχιστα ἴστον σύμμαχον Μιλάνο ἀμέσως πάλιν ἐρχεσθε καὶ μάθημα σὰς κάνω.

Καὶ νῦν ἀφοῦ ἐμάθετε ἀπὸ σοφὸν ἱππότην τὴν μέθοδον τῶν ἐκλογῶν, ὡ Τσώρτσεβιτς καὶ Τσάγγια, κουμπουρί να τὸ κόψετε εἰς εὐκαιρίαν πρώτην, πρὶν σὰς γεμίσουν οἱ Ρωμηοὶ τὸν πεινὸ μὲ σκάγγια.

(Ταῦτα εἰπὼν ὁ Φασουλῆς τὸ χέρι του ἀνοίγει, τοὺς δίνει ὄρθο κατραπακχιάς καὶ ὅπου φύγη φύγη.)

Ἄρθρον τρελλὸν περὶ πολλῶν.

Μὰς ἦλθε κι' ἡ Ἀπόκρυφα ... λοιπὸν ζωὴ καὶ κότα ... δὲν ἔχω διόλου να σὰς ἴπῳ σπουδαῖα γεγονότα. Λαμβάνω δὲ, ἀγαπητοί, τὴν τόλμην ν' ἀναγγείλω πῶς ἴλαθεψα ἴστον νοῦμερο ἴστον περασμένο φύλλο, κι' ἔγραψε τὸ κονδύλι μου χωρὶς να τὸ προσέξῃ διακόσια τριανταεπτὰ ἀντὶ τριανταεξῆ.

Ἐν τούτοις, ὡς γνωρίζετε, τοῦ Κόζεκ τὸ σκυλὶ ἐπὶ μικρὸν ἐτάραξε τῶν εὐγενῶν τὰς σφαίρας,

καὶ τὸν οἰκτρὸν τοῦ θάνατον ἐθρήνησαν πολλοὶ καὶ ζήτημα κατήντησε σπουδαῖον τῆς ἡμέρας, κι' ὀλίγου δεῖν καὶ δι' αὐτὸ να γίνου ἱστορία καὶ να πενήθσεν ὕψηλα διπλωματῶν κυρία.

Ἄν ὅμως ἐξαιρέσωμεν τοῦ Κόζεκ τὸ σκυλὶ δὲν ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν ζητήματα ἡμέρας, καὶ τὰ ξενύκτια ἔπαυσαν ἐκεῖνα ἴστον βουλή καὶ δὲν ταράττει τίποτε τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας, κι' οὐδὲ κρατοῦν ὀρθάνοικτα ὡς ἴστον πρῶτ' ἰστον μάτια κι' οἱ γαλατάδες ἀρχισαν να ἔχουνε κερσάτσια.

Ἄλλ' ὅμως ὁ Πρωθυπουργὸς μὲ τῆς πηλάλαις ρέβει καὶ ἄλλα περισσεύματα, ὡς φαίνεται, γυρεύει, κι' ἂν κατ' αὐτὰς ποτίζεται μὲ νοθευμένον γάλα, τὴν τῆς Ἑλλάδος πρόσδον ἀπανταχοῦ κηρύττει, κι' εἰσάγει Νομοσχέδια εἰς τὴν βουλήν μεγάλη, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις πρώτη, δευτέρα, τρίτη.

Ἡ δὲ Ἀντιπολίτευσις ριγῶσα τουρτουρίζει καὶ ποῦ καὶ ποῦ Λατινικὰ ὁ Ἰζάννης μουρμουρίζει, ὁ δὲ τῆς Ἄρτας βουλευτῆς τὸ ἔρριξε ἴστον μπάλους κι' ὁ πρωτοκάθεδρος φαιδρὸς προσήλθε μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ δι' αὐτὸ ἐχάρησαν ἀντίπαλοι καὶ φίλοι, καὶ οὔτε γὰ τὸν Σπάρταλη καθέλου δὲν ὠμίλει.

Καὶ ἄλλοι ὅμως σκέπτονται να δώσουν ἔσπεριδας, ὁ δὲ Τρικούπης πιθανὸν μπάλ καλὶκὸ να κάμη, κι' ἐξαίφνης ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ Καραβίδας, πρὶν τελεσθῶν οἱ κοθητοὶ τοῦ Διαδόχου γάμοι καὶ βαπτισθῆ τοῦ ἀργυροῦ ξυμπόλυτος ἱππότης... ὡς ἔχῃ γαλαν ἐλαφρὰν κι' αὐτὸς ὁ πατριώτης.

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν κι' ἐμεῖς πρὸς τὸ κοινὸν πῶς τέλος ἠξιώθησαν να ἴδου οὐρανὸν ὁ φίλος Τριαντάφυλλος μετὰ τοῦ Χοῖδα καὶ ὁ Ρωμηὸς τὴν ἐξοδον τῶν δύο τραγουδᾶ, κι' ἀπὸ καρδίας εὐχεται εἰς τούτους εὐωχίαν κι' ἀπαλλαγὴν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ δεινῶν ταχείων.

Ἦλθε Πλατούτσας ὁ Κωστής ἐξ Ἄργους ἀπ' εὐθείας, καὶ ἔταν ἔλθου ἐκλογαὶ μὲ τὸ ἴδικό του κόμμα ἴστον Ἀργολίδος τὸν νομὸν καὶ εἰς τῆς Κορινθίας ἴσως περᾶση καὶ αὐτὸν τὸν Βουλανζὲ ἀκόμα.

Κοιὰν τοῦ Τρίπου ἐξοχὸν πωλεῖται ἴστον Πετράκη, ἴστον Ναύλερη καὶ ἴστον Πυρρῆ καὶ ἴστον Παππαγιαννάκη, ἴστον Ζησιμᾶ, ἴστον Μπίλλα, ἴστον Φράγκου τοῦ μπακάλη, κι' ὅσο κι' ἂν πίνης δὲν κτυπᾶ ποτὲ εἰς τὸ κεφάλι. Πρὸς δὲ Νεμέας, Μυκηνῶν καὶ Σικυῶνος οἶνοι, ποῦ ἀμφοροῖαν ὁ καθεὶς νομίζει ὅτι πίνει.

